Věc: Oponentský posudek bakalářské práce Stanislavy Ozerové s názvem *Bunin v zrcadle pražské emigrační kritiky*

Autor posudku: Jakub Češka, Ph.D.

Jedná se o přepracovanou bakalářskou práci. Původní práce prezentovala jistou interpretační ambici, od níž autorka nyní ustoupila. Její pojednání má tak téměř výhradně (vyjma několik stran závěru) kompilační charakter. Jak již napovídá název práce, autorka hodlá zmapovat recepci Buninova díla v emigrantských časopisech (převážně pražských). Valnou část práce jí ale zabere mapování kontextu – ruské emigrace první vlny, Buninova života a díla, emigrantského tisku, aby se v zhruba v poslední třetině věnovala dvěma ruským kritikům žijícím v pražské emigraci. Je zjevné, že na tak malé ploše se nemůže dostat dále než k určitému úvodnímu přehledu, v němž není místa ani na dílčí rozpracování určitých témat.

V takto pojaté práci nemůžeme autorku hodnotit ani tak za interpretační výkon – ten by byl navíc obtížně čitelný i ve chvíli, kdy autorka parafrázuje zvolené kritiky, není totiž zcela zřejmé, kdy se jedná o stanovisko autora a kdy naopak o stanovisko autorky – jako spíše za jistou obeznámenost s dostupnou literaturou a schopnost kompilovat na základně několika zdrojů.

Po formální, argumentační a kompoziční stránce doznala práce oproti původnímu znění viditelných pozitivních změn. Avšak z textu je zároveň patrné, že laťku autorka sotva ustálila.

Pokud bychom se zaměřili na její alespoň v jistém ohledu interpretativnější pasáže (mám na mysli parafrázi kritik), nedostaneme se ani zde dále než k jisté parafrázi. Proč si tito autoři myslí právě to, co autorka parafrázuje, odpovídá to povaze Buninova díla, nebo to lze přičíst na vrub specifické ideologičnosti kritika? Nevykrystalizoval by vposledku jistý tematický a argumentační rámec parafrázovaných kritik? Bylo by jej možné poté vůbec vztáhnout k Buninovu dílu? Nejsou sledované kritiky zároveň jistým legitimizačním tahem autorů, který se specifickým způsobem realizuje na škále domov cizina? Nejedná se v nich ale také jistým způsobem o to, čím vlastně má být literární dílo? Na čí straně jste (a proč?), na straně Bunina, nebo na straně Slonina, či Bema? Nestálo by za to zaměřit se i na jinou emigrantskou recepci než na tu čistě pražskou, a to zejména s ohledem na udělení Nobelovy ceny Buninovi? Zastávala pařížská emigrantská kritika k Buninovi podobný postoj jako ta pražská?

Chápu, že tyto otázky míří již k jiným tématům, jelikož je ale autorka v interpretaci poměrně skoupá, sestává se její práce převážně z různě extrapolovaných citací a parafrází, které zrovna nenabízejí určité reflexivní a reflektované stanovisko. Takto se práce ocitá na samé hranici přijatelnosti. Navrhuji ji hodnotit známkou dobře.

Jakub Češka, Ph.D.